

Wczesne wspieranie rozwoju dziecka - opóźnionego rozwój mowy

Opóźniony rozwój mowy to problem polegający na całkowitym braku pojawienia się kompetencji językowych u dziecka bądź ich zaistnieniu w niewystarczającym do swobodnej komunikacji stopniu. Dziecko dotknięte tym zaburzeniem rozumie kierowane do niego polecenia, jednak jego artykulacja oraz gramatyka wypowiedzi są nieprawidłowe.

Pamiętajmy, że wczesne rozpoznanie problemu, opóźnień czy zaburzeń w rozwoju, umożliwia rozpoczęcie właściwej terapii.

Badania wskazują, że szybko podjęta interwencja terapeutyczna ma pozytywny wpływ na rozwój dziecka, szczególnie na jego mowę, rozwój poznawczy oraz gotowość do nawiązywania kontaktów społecznych. Wiąże się to z dużą plastycznością mózgu we wczesnym okresie życia.

Oferuję wczesną pogłębioną diagnozę i indywidualną terapię dziecka:

- wczesną stymulację rozwoju mowy dzieci - opóźnionego rozwoju mowy
- wczesną naukę czytania i pisanie, od trzeciego roku życia Metodą Symultaniczno – Sekwencyjną®
- masaż logopedyczny – terapia AWI®, terapia PNF - w przypadku zaburzeń napięcia mięśniowego twarzy, jamy ustnej (wzmoczone, obniżone napięcie),
- diagnozę i terapię miofunkcjonalną obszaru orofacjalnego dziecka,
- diagnozę i stymulację odruchów oralnych u noworodków i niemowląt w przypadku zaburzeń oddychania, ssania, połykania, karmienia,
- ocenę wędzidełka językowego, przygotowanie do zabiegu i opiekę nad pacjentem po frenotomii.

J. Cieszyńska podaje pierwsze symptomy, które powinny być sygnałem alarmującym, skutkującym podjęciem terapii **w pierwszym roku życia:**

- brak uśmiechu na widok matki (do końca 3. miesiąca życia),
- brak reakcji wyciągania rąk do bliskich osób (do końca 6. miesiąca życia),
- brak zainteresowania nową zabawką (do końca 6. miesiąca życia),
- brak gaworzenia (do końca 9. miesiąca życia),
- brak gestu wskazywania palcem (do końca 10. miesiąca życia),
- brak reakcji na imię (do końca 10. miesiąca życia),
- brak pierwszych słów (do końca 12. miesiąca życia – minimum dwa słowa).

Podany przedział czasowy jest nieprzekraczalnym terminem, w którym powinny pojawić się te czynności.

Symptomy, ujawniające się **po pierwszym roku życia** wg Cieszyńskiej:

- kiwanie się,
- brak uśmiechu na widok bliskich osób
- brak wspólnego pola uwagi,
- brak rozwoju mowy,
- oglądanie własnych dłoni,
- skrobanie przedmiotów,
- długie fazy płaczu i krzyku,
- brak naśladowania ruchu,
- brak prób naśladowania mowy,
- schematyczne powtarzające się zabawy konstrukcyjne,
- niski poziom sprawności manualnej w stosunku do rozwoju motoryki,
- zachowania agresywne i autoagresywne,
- hipnotyczne przypatrywanie się reklamom telewizyjnym,
- uwaga ekspansywna (szerokie pasmo reakcji na bodźce przy braku zainteresowania nimi).
- wybiórczość pokarmowa,
- problemy z żuciem pokarmów,
- brak zabawy lub zabawa pozostająca na wcześniejszym etapie rozwojowym,
- przerzucanie kartek książki bez oglądania obrazków.

Jak wygląda prawidłowy rozwój mowy dziecka w wieku przedszkolnym?

W wieku 5 - 6 lat mowa dziecka powinna być poprawna pod względem artykulacji (tj. wymowy poszczególnych głosek), wyraźna i zrozumiała dla otoczenia. Dziecko powinno już prawidłowo stosować formy gramatyczne. Jego zasób słownictwa powinien pozwolić mu na dłuższe wypowiedzi, opisy obrazków, opowiadanie bajek i odpowiadanie na pytania w sposób logiczny. Dziecko w tym wieku powinno rozumieć i używać słów określających stosunki przestrzenne (np. pod, nad, obok, pomiędzy). Powinno też rozumieć wysłuchane opowiadania i bajki oraz ich puentę.

Jeśli więc **u dziecka sześciolatniego** zauważymy jakiś problem związany z wymową głosek, z trudnościami w wypowiedzianiu się, brakami w słownictwie, niepoprawnością gramatyczną w zdaniach, z problemami w rozumieniu

instrukcji i treści opowiadania - to jest to „ostatni dzwonek”, by uchronić przyszłego ucznia przed trudnościami w nauce.

